

**UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS DOMBOG**

D O M

Afsagt den 10. april 2006 af Østre Landsrets 5. afdeling
(landsdommerne Bloch Andersen, Lone Kerrn-Jespersen og Harald
Micklander (kst.)).

5. afd. nr. B-2929-05:

F [REDACTED]

(advokat Jan Wittenborn)

mod

Patientskadeankenævnet

(Kammeradvokaten v/advokat Henrik Nedergaard Thomsen)

Under denne sag, der er anlagt den 22. september 2005, har
sagsøgeren, F [REDACTED] nedlagt påstand
om, at sagsøgte, Patientskadeankenævnet, tilpligtes at reali-
tetsbehandle sagsøgers klage af 3. september 2004 over Pati-
entforsikringens afgørelse af 3. juni 2004.

Sagsøgte har nedlagt påstand om frifindelse.

Denne sag vedrører spørgsmålet, om sagsøgeren som ansvarsfor-
sikrer i relation til en trafikskade er klageberettiget ved-
rørende en patientskade.

Det fremgår af de foreliggende oplysninger, at L [REDACTED] den 7. januar 1996 blev udsat for en trafikulykke, idet hun blev påkørt af en taxa. Taxaen var ansvarsforsikret hos sagsøgeren. L [REDACTED] beskadigede bl.a. sit knæ og gennemgik en knæoperation.

Den 13. august 1999 afgav Arbejdsskadestyrelsen en udtalelse om L [REDACTED]s erhvervsevnetab, hvorefter dette udgjorde 60 %.

Den 27. september 1999 blev L [REDACTED] på ny opereret i knæet. Hun gennemgik herefter et langt forløb med flere knæoperationer og genoptræning.

Den 26. juli 2002 afgav Arbejdsskadestyrelsen en ny udtalelse om L [REDACTED]s erhvervsevnetab, hvorefter dette nu udgjorde 70 %.

Efter det oplyste udbetalte sagsøgeren erstatning til L [REDACTED] i overensstemmelse hermed.

Den 22. april 2003 anmeldte L [REDACTED] behandlingsforløbet til Patientforsikringen som en patientskade.

Patientforsikringen meddelte ved skrivelse af 2. september 2003, at L [REDACTED] var berettiget til erstatning efter lov om patientforsikring.

I skrivelse af 9. december 2003 orienterede Patientforsikringen sagsøgeren om anmeldelsen og anmodede om oplysning om, hvilke afgørelser der var truffet vedrørende L [REDACTED]s højre knæ.

I skrivelse af 6. januar 2004 til Patientforsikringen anførte sagsøgeren, at man ikke havde været bekendt med, at der tillige havde været en skade, som muligvis var omfattet af loven om patientforsikring, og man tog forbehold for krav om tilbagebetaling af erstatningsbeløb, som sagsøgeren havde udbetalt til L [REDACTED], og som kunne henføres til patientskaden.

I skrivelse af 3. juni 2004 traf Patientforsikringen afgørelse om, at L [REDACTED]'s erhvervsevne var nedsat med mindre end 15 % som følge af behandlingsskaden. Patientforsikringen lagde bl.a. vægt på, at Arbejdsskadestyrelsen først vurderede erhvervsevnen for nedsat med 60 % og senere med 70 %. Der tilkom derfor ikke L [REDACTED] erstatning herfor. Patientforsikringen sendte kopi af afgørelsen til sagsøgeren.

I skrivelse af 3. september 2004 klagede sagsøgeren til Patientskadeankenævnet over afgørelsen af 3. juni 2004. Sagsøgeren anførte, at Patientforsikringens afgørelse vedrørende L [REDACTED] [REDACTED]'s erhvervsevnetab som følge af behandlingsskaden burde ændres, således at hendes samlede erhvervsevnetab fordeltes med 60 % på færdselsuheldet og 10 % på behandlingsskaden.

I en udtalelse af 7. oktober 2004 til Patientskadeankenævnet anførte Patientforsikringen bl.a., at sagsøgeren efter Patientforsikringens opfattelse ikke var part i sagen med mulighed for klageadgang over afgørelsen af 3. juni 2004.

I skrivelse af 3. november 2004 til Patientskadeankenævnet anførte sagsøgeren, at sagsøgeren havde den fornødne retlige interesse i sagen, og at sagsøgeren var berettiget til at indbringe afgørelsen for Patientskadeankenævnet. Sagsøgeren anførte, at Patientforsikringens afgørelse havde direkte betydning for sagsøgerens retsstilling, idet afgørelsen fastslog, hvorvidt sagsøgeren var berettiget til regres over for

sygehusmyndighedens forsikringsselskab, for så vidt angår merskaden som følge af fejlbehandlingen af skadelidte. Sagsøgeren henviste endvidere til, at sygehusmyndighedens forsikringsselskab er klageberettiget vedrørende regresspørgsmål, og til, at sagsøgeren var blevet holdt orienteret om Patientforsikringens afgørelse.

I skrivelse af 30. marts 2005 til sagsøgeren afviste Patientskadeankenævnet klagen. Nævnet anførte, at nævnet ikke fandt, at sagsøgeren, der anførtes at være L [REDACTED]s private forsikringsselskab, havde den fornødne retlige interesse i sagen. Nævnet havde lagt vægt på, at sagsøgerens eventuelle retlige interesse i sagen ikke var en retlig interesse i forhold til klageadgangen i patientforsikringsloven. Nævnet havde også lagt vægt på, at der ikke i patientforsikringslovens forarbejder var holdepunkter for at antage, at et privat forsikringsselskab som sagsøgeren skulle være klageberettiget i henhold til denne lov.

I skrivelse af 5. april 2005 til Patientskadeankenævnet anførte sagsøgeren, at sagsøgeren ikke var L [REDACTED]s private forsikringsselskab, men motoransvarsforsikringsselskab for den taxa, som var ansvarlig for ulykken den 7. januar 1996. Sagsøgeren anførte, at sagsøgeren som ansvarsforsikrer var indtrådt i L [REDACTED]s krav i henhold til Patientforsikringsloven, hvorved sagsøgeren utvivlsomt havde den fornødne retlige interesse i sagen. Sagsøgeren henviste herved til Højesterets dom i U 2002.1513.

I skrivelse af 26. maj 2005 til sagsøgeren beklagede Patientskadeankenævnet den fejlagtige opfattelse af sagsøgeren som L [REDACTED]s private forsikringsselskab og ikke som motoransvarsforsikringsselskab for taxaen. Nævnet fastholdt imidlertid afgørelsen af 30. marts og henviste til den givne begrundelse.

Sagsøgeren har gjort gældende, at sagsøgeren er berettiget til at indbringe Patientforsikringens afgørelse af 3. juni 2004 for Patientskadeankenævnet, idet sagsøgeren har en retlig interesse i sagen. Afgørelsen har således direkte betydning for sagsøgerens mulighed for friholdelse for den del af den til skadelidte udbetalte erhvervsevnetabserstatning, der ikke er årsagsforbundet med trafikulykken den 7. januar 1996, idet sagsøgeren er berettiget til at søge regres, jf. Højesterets dom i U 2002.1513. Patientforsikringens afgørelse beror på en retlig vildfarelse, hvorved sagsøgeren er påført et tab. En generel henvisning til de almindelige regler om aktindsigt kan ikke afskære sagsøgeren fra at klage over Patientforsikringens afgørelse.

Sagsøgte har gjort gældende, at sagsøgte med rette har vurderet, at sagsøgeren ikke var klageberettiget. Klageberettigelse forudsætter ifølge den almindelige forvaltningsret, at den interesse, klageren ønsker at varetage, er relevant i forhold til den pågældende lovs formål. I overensstemmelse hermed og forarbejderne til patientforsikringslovens § 15 er det fastsat i § 1, stk. 2, i Patientskadeankenævnets forretningsorden, at skadelidte, vedkommende forsikringsselskab, eller vedkommende erstatningspligtige myndighed samt "anden med retlig interesse i sagen" kan påklage Patientforsikringens afgørelser til nævnet. Sagsøgeren tilhører ikke kredsen af "anden med retlig interesse i sagen". Sagsøgerens økonomiske interesse i at søge det erstatningskrav begrænset, som skadelidte har mod ejeren/føreren af taxaen, er ikke en relevant retlig interesse i forhold til formålet med patientforsikringsordningen, nemlig at sikre erstatning for skader opstået under behandling m.v. i sygehusvæsenet.

Sagsøgeren kan heller ikke på anden måde skabe sig en retlig interesse og derved gøre sig klageberettiget. Hvis sagsøgeren

har udbetalt erstatning til skadelidte, og hvis Patientforsikringen eller Patientskadeankenævnet har tilkendt skadelidte erstatning for de samme poster, følger det af U 2002.1513, at sagsøgeren indtræder i skadelidtes krav mod patientforsikringsselskabet i det omfang, patientforsikringsselskabet ikke allerede har udbetalt erstatning til skadelidte. Sagsøgerens indtrædelsesret i forhold til patientforsikringsselskabet fører derimod ikke til, at sagsøgeren også kan indtræde i skadelidtes ret til at (1) anmelde en skade til Patientforsikringen, (2) påklage Patientforsikringens afgørelse til Patientskadeankenævnet, og (3) indbringe Patientskadeankenævnets afgørelse for landsretten. I alle tilfælde har sagsøgeren intet krav at indtræde i og kan derfor ikke herfra skabe sig en retlig interesse.

Patientforsikringens afgørelse har ikke påført sagsøgeren et tab. Det tab, sagsøgeren hævder at have lidt, er derimod opstået, fordi sagsøgeren undlod at pålægge skadelidte at iagttage sin tabsbegrænsningspligt i forhold til skadevolder ved at søge sig fyldestgjort under patientforsikringsordningen, før man udbetalte erstatning til skadelidte. Sagsøgeren havde således tilstrækkelig mulighed for derved at forfølge sin økonomiske interesse. Det er sagsøgerens egen risiko ikke at tilrettelægge sin sagsbehandling under hensyn hertil. Det kan derfor ikke føre til et andet resultat, om sagsøgeren konkret var bekendt med muligheden for erstatning efter patientforsikringsordningen, før man udbetalte erstatning til skadelidte.

Hvis man indrømmer sagsøgeren klageret, bliver sagsøgeren part i patientforsikringssagen og får derved adgang til oplysninger om skadelidte, som sagsøgeren i kraft af offentlighedslovens regler om aktindsigt ellers ikke ville have adgang til. Det kan ikke føre til et andet resultat, om skadelidte

konkret har givet sagsøgeren samtykke til at indhente oplysninger fra patientforsikringssagen.

Rettens begrundelse og resultat.

Sagsøgeren har betalt skadelidte, L [REDACTED], erstatning for hendes samlede erhvervsevnetab, og er derfor indtrådt i L [REDACTED]s krav efter lov om patientforsikring, i det omfang betalingen vedrører erhvervsevnetab, som skyldes patientskaden. Sagsøgeren har i kraft heraf en sådan økonomisk interesse i afgørelsen, at sagsøgeren må anses for klageberettiget.

Sagsøgerens påstand tages herefter til følge.

Sagens omkostninger fastsættes som nedenfor bestemt, idet der udover et passende beløb til godtgørelse af udgifter til advokatbistand godtgøres udgifter til ekstrakt og materialesamling med 1.487,50 kr. og retsafgift med 1.710,00 kr.

T H I K E N D E S F O R R E T :

Sagsøgte, Patientskadeankenævnet, tilpligtes at realitetsbehandle sagsøgerens, F [REDACTED], klage af 3. september 2004 over Patientforsikringens afgørelse af 3. juni 2004.

Sagsøgte betaler inden 14 dage til sagsøgeren sagens omkostninger med 15.697,50 kr.

(Sign.)

Udskriftens rigtighed bekræftes. Østre Landsrets kontor, den 10 APR. 2006

P.j.v.

Tove Rasmussen
Sektionsleder